

[Miljøministeren]

ville stå med præcis det problem, statskassen står med i dag: at det er et samfundsproblem.

Alle har da gode grunde til, at der skal ryddes op. Vi har bare valgt at miljøprioritere dem. Derfor er egenbetalingen ikke en egenbetaling, sådan som hr. Gade gerne vil udlægge ordet her i dag; den er et bidrag. Derfor bruger jeg også ordet egetbidrag. Den er lavet præcis for at sortere. For hvis der ikke er en sorteringsmekanisme, vil alle jo stå der samme år. Det kan statskassen ikke klare. Det samme vil le også være tilfældet for fonden. Derfor tror jeg, at vi her har fået en reguleringsmekanisme, som gør, at man henvender sig og melder sig, når behovet er der, og så får man også garanti for, at samfundet løser problemet.

Penge er desværre adfærdsregulerende. Det synes jeg i øvrigt at hr. Gade plejer at sige: at penge er udmærkede til at regulere adfærden med.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

En fondsløsning ville løse de problemer, vi har, set i forhold til, om vi har sat midler nok af på finanslovene i de kommende 15 år. Det er jo det, der er ideen med fondsløsningen: at vi med sikkerhed ville få løst problemerne – og så skulle vi ikke have de årlige slagsmål om det.

Men fondsmodellen vil ikke i sig selv løse spørgsmålet om rækkefølgen. Det er jo soleklart. Og der ville være et problem, som jeg heller ikke står med en klar og færdig løsning på.

Jeg vil bare gerne understrege, at jeg ikke køber det argument, at den model, der ligger på bordet her, kun går ud på at sortere køen. Det afhænger jo også af, hvilke lånemuligheder man har. Selv om det hjælper, at der kommer sådan en garanti – og det tror jeg det gør – ville det alligevel, hvis det var mig, der boede sådan et sted, påvirke min økonomi i dag, også selv om jeg faktisk havde tænkt mig at blive boende der og egentlig havde lyst til at vente. Derfor bliver der et incitament til egenbetaling, og derfor har vi en mekanisme her, som i første omgang løser køproblemet – det forstår jeg godt – men som altså også i praksis kommer til at indeholde et element af egenbetaling.

Så vil jeg slutte venligt af med vanen tro at sige: Lad os se på det i udvalget – selv om jeg

altså har den kritiske indgangsvinkel til det, som jeg har redegjort for i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om genopretning af Skjern Å.

Af Henning Nielsen (S), Gade (SF) og Lone Dybkjær (RV) m.fl.
(Fremsat 27/11 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg er selvfølgelig glad for den interesse, der med dette beslutningsforslag om genopretning af Skjern Å udvises over for landets hidtil største og mest ambitiøse naturgenopretningsprojekt.

Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, var det et næsten enigt Folketing, som i 1987 traf beslutningen om genskabelse af Skjern Å's selvrensende effekt. Denne udstrakte politiske enighed har også præget det videre projektforsløb, dels ved afsættelsen af de nødvendige ressourcer, dels under igangsættelsen af arbejdet med projektets første fase.

Regeringen tillægger Skjern Å-projektet særlig betydning og har derfor lagt vægt på, at tidsplanen i videst muligt omfang har kunnet overholdes, og at de nødvendige økonomiske og arbejdsmæssige ressourcer blev sikret, lige-